

1583

fuerat, legatione, ob Mehemetis, Amurathis filii, circumcissionem, advenit; quæ acciderant, ex veteri instituto Senatui exponens, celebritatem neque magnificentia neque splendore cum plerisque in Italia spectaculis edi solitis conferendam exposuit; magisque ob barbaræ gentis a nostris alienos mores, quam vel apparatu, vel pompa spectandam affirmavit. Id inter cetera ad ferox gentis ingenium patefaciendum inspectum, complures veluti æstro percitos atque insanientes ferrum in se adigisse, vulneribusque semetipsos confecisse; alios, abdomine perrupto, sublata vexilla proprio corpore sustentasse. Amplissima in area, ubi festa peragebantur, ab utroque latere lignea ædificia in duos ordines distincta excitata fuerant; superiorem Bassæ, inferiorem Principum oratores tenebant; a dextera Cæsaris, a læva Gallorum Regis; prope Cæsareum Venerus, prope Gallum Sarmata confederat. Quæ res uti Polono parum grata, ita Reipublicæ honori atque existimationi cessit. In hac celebritate Mehemetes in speciem est circumcissus, cum antea jam turcico ritu initiatus fuisset. Multa exinde de Amurathis natura, moribus, ingenio Superantius adjecit: corpore haud satis validum, epilepsia vexari solitum, armis tractandis minime idoneum, animo in justitiam ac temperantiam proclinato, religioni studiisque rerum civilium dedito; unum tantum Mehemetem filium annorum sexdecim ætatem agentem illi esse, eumque non more majorum in Amasiam educandum amandasse, sed iisdem penes se claustris retinere, vel paterno affectu, quod unicus ei filius esset, vel, ut alii opinabantur, occulta quadam regni suspicione tactum, quod vivido admodum ingenio, in arma propensum, gloriæque studio incensum esse plerique dicerent. Quapropter cum in Persicum bellum libenter se profecturum enuntiasset, licet adolescentis animus patri pergratus extitisset; attamen nullo pacto a se illum divelli voluisse, veritum, ne, uti Bajazeti viventi a Selymo filio contigerat, ab exercitu Imperator salutaretur. Ceterum omnes Turcarum conatus in Persidem effundi; in ea tria jam summi momenti propugnacula occupasse, Tessim Albanorum civitatem, Carsum, ac Demircapim; universique belli summam in eo sitam, uter Media Atropacia (*Servanum* hodie vocant) potiretur; pro qua, quod in visceribus Persarum Regin sita